

[Ministeren for offentlige arbejder]

let, senest i politisk-økonomisk udvalg, og man kan naturligvis gøre det op på mange forskellige måder, men går vi ud fra de beregninger, som vi almindeligvis foretager, når vi skal vurdere et projekt, så må jeg sige, at Storebæltsbroen klarer sig endog ganske pænt sammenlignet med andre projekter. Tager vi sådan noget som valutaforbruget, så viser det sig, at der er en direkte valutakvota på 9 pct. Tager vi også den indirekte med, kommer vi op på 17-18 pct. Tager vi den driftsøkonomiske rentabilitet af projektet, ligger det et sted imellem 5 og 7 pct. Tager vi den samfundsøkonomiske rentabilitet, kommer vi op på 12-14 pct. Det er rentabilitetsprocenter, der ligger betydelig bedre end en fortsat færgefart. Hvad jeg ikke synes man må glemme i den sammenhæng, er jo, at det af investeringsrapporten fremgår, at hvis vi opgav Storebæltsbroen, så ville det være nødvendigt for os på Store Bælt og på Kattegatruterne at investere et sted imellem 3,5 og 4,5 mia kr. Som bekendt er beløbet, vi taler om for Store Bælt, 5,8 mia kr.

Jeg vil også sige til hr. Ellemann-Jensen, at der i arbejdet omkring projektet faktisk har været gjort alt for, at danske virksomheder, dansk arbejdskraft, danske materialer i så stor udstrækning som overhovedet muligt kommer ind i billedet. Vi har gjort klart, at der vil blive tale om 95 pct. brug af dansk arbejdskraft. Vi har kunnet oplyse over for politisk-økonomisk udvalg, at når det drejer sig om materialer, så vil der faktisk udelukkende være tale om at bruge danske materialer. Der er et spørgsmålstejn, naturligvis, ved nogle enkelte poster, f. eks. sådan noget som kabelstål, men også det er inde i undersøgelsen, altså muligheden for, at danske virksomheder - hvad man ikke hidtil har beskæftiget sig med - kan gå ind i en sådan opgave. Når det drejer sig om danske virksomheders deltagelse, vil jeg gøre opmærksom på, at der har været en meget lang og løbende kontakt med de relevante danske virksomheder, og i den prækvalifikationsrunde, man står midt i, er der tale om, at disse relevante danske virksomheder deltager i de grupper, der er delt op omkring projektet.

Endelig vil jeg sige, at det i hvert fald ikke har manglet på en lang række undersøgelser, f. eks. om sandaflejring, om ændringer af strømforhold og om miljømæssige forhold i forbindelse med Store Bælt. Jeg hørte godt

forleden dag, at der har været rejst tvivl med hensyn til fiskeyngelen i Østersøen. Det er noget, som man i allerhøjeste grad er opmærksom på eller langt inde i undersøgelser af. Jeg vil bare i den forbindelse og uden at gå for meget i enkeltheder sige, at en fremtrædende dansk ekspert har taget afstand fra de påstande, der er kommet frem. Det er tværtimod vedkommendes opfattelse, at der kan blive tale om en forhøjelse af iltindholdet i Østersøen, fordi strømforholdene ændrer sig.

Endelig vil jeg om det sidste og nok så vigtige, nemlig om vi vil give tilsagn om at skyde et år, sige: nej, det vil vi ikke. Debatten her i dag har til fulde vist, at det flertal, der stod bag denne lov i 1973 - et flertal, der blev bekræftet i 1975 og 1976 - fortsat eksisterer og eksisterer lige klart. Som det har været fremme, hviler Storebæltsbroen på en lov, der efterhånden går en hel del år tilbage.

Vi har udregnet, at vi på nuværende tidspunkt har brugt til projektering osv. ca. 100 mill. kr. Der har ikke været nogen økonomiske eller tekniske argumenter, i hvert fald ingen med vægt, som har kunnet få os til at ændre indstilling. Det er regeringens forpligtelse at administrere de love, som folketinget vedtager, og når det drejer sig om et så klart flertal, der er kommet til udtryk under denne debat, vil jeg konkludere ved at sige, at jeg konstaterer det uændrede klare flertal for broen, og konklusionen må blive, at regeringen derfor agter at tage de næste skridt, dvs. om kort tid påbegynde jordarbejder og gøre klar til den endelige licitation.

Erling Olsen (S):

Efter ministrenes klare og omfattende svar har jeg kun en enkelt bemærkning til hr. Wilhjelm. Hr. Wilhjelm var inde på, at der måtte være en tankefejl i mit ræsonnement, når jeg mente, at en svækkelse af den internationale økonomi måtte føre til øget forsigtighed i investeringspolitikken, fordi, sagde hr. Wilhjelm, finansministeren opererer jo med et lavvækstalternativ med forholdsvis store offentlige investeringer og et højvækstalternativ med forholdsvis små.

Jeg tror, det er nødvendigt at skære det ud i pap, at der er to forskellige beslutningsniveauer. Den første beslutning, som skal træffes, angår, hvor mange investeringer i alt der